

Sygn. akt III CO 96/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko Ł. K.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 sierpnia 2019 r.,

wniosku o oznaczenie sądu,

odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu miejscowego właściwego do rozpoznania sprawy, wskazując że nie można go oznaczyć na podstawie art. 41 k.p.c., gdyż strony od kilku lat pracują i zamieszkują w Szwecji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 41 k.p.c., powództwo ze stosunku małżeństwa wytacza się wyłącznie przed sąd, w którego okręgu małżonkowie mieli ostatnie miejsce zamieszkania, jeżeli choć jedno z nich w okręgu tym jeszcze ma miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu. Z braku takiej podstawy wyłącznie właściwy jest sąd miejsca zamieszkania strony pozwanej, a jeżeli i tej podstawy nie ma - sąd miejsca zamieszkania powoda. Okoliczność, że strona okresowo przebywa poza granicami kraju nie oznacza, że pobyt ten ma charakter trwały, a w konsekwencji przez to zmienia się jej miejsce zamieszkania w rozumieniu art. 25 k.c. Sąd Okręgowy nie odniósł się do znaczenia informacji zawartej w pozwie, że stałym miejscem zamieszkania obu stron jest miejscowość S., w której strony są także zameldowane. Tym samym Sąd nie przedstawił przekonujących argumentów wykazujących, że nie jest możliwe ustalenie w sprawie sądu właściwego na podstawie art. 41 k.p.c.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.

aw

jw